PALACHOVINY

UCTĚNÍ JANA PALACHA V KAROLINU
Kvartáni v Karolinu nadchli reportéry z Českého rozhlasu
ČTĚTE NA STRANĚ 2

CELEBRITY MEZI STROMY
Projekt Kdo jiný? Tercie pomáhá stromům
ČTĚTE NA STRANĚ 3

Úvodník

Milí čtenáři,
konec roku 2017 neznamená, že by skončila éra Palachovin. Právě naopak, už nyní si čtete první letošní vydání, které pro vás opět připravila septima.

Na co jsme se zaměřili tentokrát? Jednoznačně nejrozsáhlejším tématem byl již v pořadí třetí projektový den v tomto školním roce. Ten se týkal Jana Palacha. Budete si moci přečíst ohlasy studentů napříč celým gymnáziem.

To ovšem není jediným obsahem Palachovin. Připravili jsme pro vás několik poutavých rozhovorů. Rozhodně neopomeňte ten s panem profesorem Karlem Šimánkem. Zároveň doporučuji k přečtení interview s Jakubem Miřatským, mistrem v kung-fu.

O projektu „Kdo jiný?" informuje tercie. Prostor dostaly i reportáže. V nich jsme se ohlédli za Vánocemi, dárcovstvím krve, florbalovým turnajem. Kdo je neznámý básník z našich řad, nezjistíme, ale můžete si přečíst jeho verše.

Příjemné čtení přeje septima.

autor článku:
MICHAL HOLEC
třída VIII

Projektový den Pocta Janu Palachovi

Tradičně se 16. ledna v Mělníku pietou připomíná hrdinský čin bývalého studenta gymnázia Jana Palacha. Letos se vzpomínalo i na dva ukrajinské hrdiny, Vasyla Makucha a Olekse Hirnyka, proto byl tento ročník organizován ve spolupráci s Velvyslanectvím Ukrajiny. Okupace sovětskou armádou vyvolala vlnu protestů nejen v ČSSR, ale i v jiných zemích východního bloku. Živé pochodně takto dávaly najevo svůj nesouhlas nejen s okupací sovětskými vojsky, ale také protestovaly proti rusifikaci ostatních zemí Sovětského svazu.

Naše gymnázium navíc k této akci uspořádalo projektový den, jehož autorkou je Mgr. Renata Špačková. Každá třída měla stanovený svůj určitý program. Uctění památky vyvrcholilo v Jungmannových sadech před památníkem Pocta Janu Palachovi za přítomnosti řady osobností z veřejného života. Gymnázium reprezentovalo vedení školy. A také my, studenti, jsme se stali přímými účastníky aktu.

V dopoledních hodinách se septimáni a studenti 4. ročníků za přítomnosti ukrajinského velvyslance, historika Petra Blažka a zástupců města Mělníka zúčastnili přednášky o výše zmíněných ukrajinských živých pochodních. Po zhlédnutí obou dokumentů historik poreferoval o aktuálním problému Ukrajiny.

Žáci primy a sekundy trávili čas ve škole četbou odborných článků, pouštěním Dějin udatného českého národa zaměřených na 2. polovinu 20. století a diskuzemi. Naopak terciáni a kvartáni vyrazili za poznáním. Prvně jmenovaní společně s profesorkou Renkovou navštívili Olšanské hřbitovy a Václavské náměstí. Jejich poslední zastávkou se stala budova Filosofické fakulty Univerzity Karlovy na náměstí Jana Palacha. Kvartáni nejeli tak daleko. Jejich útočištěm se stala Libiš. Zde se setkali s evangelickým farářem Miroslavem Pfannem, který jim povyprávěl o životě našeho hrdiny, protože paní Palachová byla členkou tamního farního sboru, a ukázal řadu dokumentů z farního archivu.

Prváci a kvinta zůstali ve škole a zhlédli film OPUS 13 - Jan Palach, který ukazuje výrobu medaile, jež je spjata s Janem Palachem. Zároveň ve snímku byly vidět prostory, v nichž student ze Všetat umíral. Po filmu následovala ještě lekce z portálu JSNS s názvem Pochodeň svědomí.

Druhé ročníky a sexta vyrazily ze školy do terénu. Výjezd s názvem Po stopách Jana Palacha byl směřován do Všetat a Libiše. Ve Všetatech si žáci prohlédli Palachův rodný dům (budoucí památník Jana Palacha), výstavu v místní základní škole a na hrobu jeho rodiny zapálili svíčky.

3.A vyrazila do Prahy. Na budově FFUK si prohlédli posmrtnou Palachovu masku od nedávno zesnulého Olbrama Zoubka. Na Olšanech zapálili svíčky. Před Národním muzeem postáli u pomníku Jana Palacha a Jana Zajíce.

U mladé generace je důležité rozšiřovat povědomí o Janu Palachovi. Doufejme, že se nám v této oblasti bude dařit i nadále.

autor článku:
MARTINA HOFMANOVÁ
třída VII

autor článku:
KRISTÝNA LOUČKOVÁ
třída VII

autor článku:
DANIEL SEMELKA
třída VII

Hala - stavbou roku 2017

Když se v září roku 2015 slavnostně pokládal základní kámen pro novou sportovní halu našeho gymnázia, byla kolem toho veliká sláva. Jenže se samotnou stavbou nastaly problémy. Nakonec byla dostavena a zprovozněna zhruba s půlročním zpožděním. To stačilo k tomu, aby se stala terčem vtipů ze strany studentů i kantorů.

Tomu bylo ale definitivně učiněno zadost. Naše hala vyhrála soutěž Stavba roku Středočeského kraje 2017. Porazila soupeře jako například Horní zámek v Panenských Břežanech.

Při symbolickém předávání plakety se 12. 12. 2017 u vchodu sešlo vedení školy s mělnickým starostou, místostarostou a zástupci Alstap s.r.o., realizátorem stavby. Starosta ocenil přínos pro sportovní kluby, jelikož je hala uzpůsobena i na sporty jako florbal a házená. Zároveň zde probíhají ligová utkání ve futsalu.

autor článku:
JAKUB VYHNÁLEK
třída VII

autor článku:
VOJTĚCH ZLESÁK
třída VII

Pozvánka: Den otevřených dveří

foto: Tereza Němcová

Jan Palach – Světlo v temnotě doby

foto: Renata Špačková

Dne 16. 1. 2018 si studenti mělnického gymnázia, spolu s celým světem, připomněli upálení mělnického studenta Jana Palacha. Tento tehdejší akt se setkal s obdivem, ale i opovržením v celé společnosti. Pro studenty našeho gymnázia byl připraven projektový den, který v sobě skrýval nejrůznější aktivity se společným tématem – co a proč se stalo v tento den před 49 lety?

Ráno v 8 hodin se sešli studenti čtvrtých ročníků spolu se svými třídními profesory a paní ředitelkou v aule. Společně jsme sledovali snímek, v němž účinkoval Palachův bratr Jiří a umělci svou tvorbou úzce spjatí s Janem Palachem. Po zhlédnutí filmu se ujala slova paní ředitelka. Rozdala nám eseje, jež pojednávaly o odvaze a síle činu, který v sobě nese protestní upálení. Text jsme posléze zkusili charakterizovat a interpretovat pomocí několika vět. Po jejich přečtení to vyústilo v debatu mezi studenty. Debatovalo se nejen o protestu, ale i o osobní odvaze vystoupit ze stínu všednosti, schopnosti prosadit svůj názor a dokázat si za ním stát. Náplní druhého projektového bloku bylo vyhledávání informací o odkazu Jana Palacha v zahraničí. Zde si dovolím podotknout, že mě tato činnost příliš nezaujala a mnoho míst jsem si nezapamatoval. Uvítal bych například zjištění více informací o skupině Živé pochodně a jejich členech. Také bych se rád dozvěděl informace o vztahu Jana Palacha k tehdejšímu gymnáziu, profesorům, spolužákům. Po přesunutí do učebny hudební výchovy se ujal slova pan profesor Tošnar. Začal svůj projev zamyšlením nad debatou, kterou jsme vedli v aule. Ptal se nás, zdali opravdu máme názory, za které bychom se dokázali postavit svým jménem, jestli bojujeme proti některým nespravedlnostem dnešní doby a není nám lhostejné, co se s naším světem děje.

O otázce ,,Co byste v dnešní době změnili?“ jsem začal přemýšlet, co je dnes důležité měnit. Generace Jana Palacha se snažila změnit společnost z nesvobodné na svobodnou, z ustrašené na nebojácnou. Naše generace se narodila v politicky svobodné společnosti, která se nemusí bát projevit svůj názor. Je důležité, abychom upevňovali hodnoty, které nám Jan Palach svým činem chtěl umožnit. Nesmí nám být současná situace lhostejná. Janu Palachovi bylo pouhých dvacet let, když byl svazován provazy, jež uvěznily jeho osobnost. Musely být natolik utažené tehdejším režimem, že jiné východisko, než obětovat svůj život za víru v lepší společnost, neznal.

V současné době chodí jen něco málo přes 50 % mladých lidí k volbám. Nevím, jestli si vůbec tento ,,luxus“ uvědomují. I naši společnost ovládá strach a různé obavy, možná se i někdo může cítit nesvobodný. Někteří politici se toho snaží využít pro svůj prospěch. Musíme podporovat demokraticky smýšlející politické strany a subjekty. Rozpoznávat ve změti informací ty pravdivé, nebo naopak zavádějící. Myslím, že dnešní situace u nás nevyžaduje takto radikální činy. Musíme však bojovat svými činy za myšlenky, za něž se před 49 lety zaplatilo životem. Cítím vůči Janu Palachovi tento závazek, aby věděl, že i my jsme schopni se za naši svobodu postavit.

Po závěrečném pietním aktu jsem se ponořil do myšlenek, zda i já bych se dokázal postavit tehdejšímu režimu nebo bych se skryl za stín všednosti. Těžko říct. Co vím však jistě, je to, že ať už jsme v jakékoliv situaci, vždy ,,člověk musí bojovat proti tomu zlu, na které právě stačí".

Filip Vlasák, 4. B

Uctění Jana Palacha v Karolinu

foto: Vladimír Šigut, zdroj: UK, https://iforum.cuni.cz

V pátek 19. ledna 2018 se prostory pražského Karolina otevřely všem, kterým není lhostejný odkaz Jana Palacha. Zástupci našeho gymnázia v čele s paní ředitelkou a paní profesorkou Špačkovou přijali od Univerzity Karlovy pozvání a vydali se společně s žáky kvarty uctít památku našeho bývalého studenta, jenž by letos v srpnu oslavil 70. narozeniny. Pietní shromáždění se konalo v areálu Karolina, v prostorách tzv. Husova dvorku, na místě, kde byla v roce 1969 vystavena rakev s Palachovými ostatky.

Za přítomnosti rektora Univerzity Karlovy, profesora Tomáše Zimy, a profesora Jakuba S. Trojana,

foto: Vladimír Šigut, zdroj: UK, https://iforum.cuni.cz

evangelického faráře, jenž Palacha vyprovázel na jeho poslední cestě, mohli položit květiny, zapálit svíčky a poklonit se jeho památce také naši kvartáni jako zástupci gymnázia, kde Palach studoval.

O tom, že se naše gymnázium hrdě hlásí k Palachovu odkazu, se mohli přesvědčit reportérky z České televize a Českého rozhlasu, které následně naše kvartány vyzpovídaly. S jistotou můžeme tvrdit, že znalosti a přehled našich studentů z nižšího gymnázia novináře mile překvapovaly.

Tereza Drápalová

Projektový den očima prváků

Den věnovaný Janu Palachovi, studentovi, po němž naše škola nese název, kvintáni a žáci prvních ročníků začali sledováním dvou dílů ze série Slavné dny na Stream.cz, aby pochopili to, co Jan Palach před 49 lety udělal. *„Dozvěděli jsme se, že dne 21. 8. 1968 začalo být naše území okupované vojsky Varšavské smlouvy. Od této doby byla naše republika pod kontrolou Sovětského svazu až do roku 1989,*" komentují žáci počátek vyučování.

Následně se všechny nejmladší třídy na vyšším gymnáziu podívaly na film Opus 13. *„V tomto snímku o Janovi mluvil jeho starší bratr Jiří Palach. Pozorovali jsme záběry z nemocnice, které ukazovaly, jak v této době neměli lékaři prostředky k udržení Jana naživu,*" glosují kvintáni. Student prvního ročníku projekt hodnotí: *„Nejvíce se mi líbily dokumenty. Je to dobrý nápad, jak si připomenout tuto událost, která zahýbala nejen naším národem, ale také celým světem.*"

Zhruba v polovině vyučování byl studentům přečten úryvek eseje od Tomáše Halíka Pochodeň svědomí. *„Mohli jsme se dozvědět, jak to tady před lety vypadalo,*" přispěl do diskuze žák 1.A.

Den zakončili filmem Ticho, který zobrazoval Janův pohřeb. Celý snímek provázela stejnojmenná píseň Ticho od Bohdana Mikoláška. Kvintáni vzpomínají: *„Minuta ticha, která následovala, nás nechala velmi dojaté.*" K tomu studentka prvního ročníku dodává: *„Několikrát jsem si řekla, jak jsem vděčná, za to, že žiji v této době.*" *„Zanechalo to v nás smíšené pocity a úctu k Janu Palachovi. Jsme moc rádi, že Jan studoval naše gymnázium a že naše škola nese jeho jméno,*" pyšně potvrzují kvintáni. *„Jana Palacha považuji za významného člověka, o kterém by měl každý alespoň jednou slyšet,*" dodává student kvinty.

autor článku:
MICHAL HOLEC
třída VIII

Martina Kouřilová, Magdaléna Kesnerová, kvinta

Celebrity mezi stromy hledáme v rámci projektu Kdo jiný?

Hlavní myšlenkou projektu Kdo jiný? je přivést nás, teenagery, k tomu, abychom si uvědomili, že můžeme zlepšovat věci ve svém okolí a v každodenním životě, tedy - že můžeme uskutečnit velké věci bez ohledu na to, kolik je nám let. Jeden svět na školách, pod jehož patronací projekt Kdo jiný? probíhá, vypsal pro tento školní rok pro žáky základních škol environmentální projekt zaměřený na životní prostředí. A naše třída se rozhodla do něj zapojit.

foto: M. Renková

Tercii zastupuje osmičlenný tým, který vyslal své zástupce na 2 motivující semináře v Praze.

První setkání (říjnové) bylo spíše inspirativní. Dozvěděli jsme se o lidech, kteří už něco dokázali, ať už v rámci projektu Kdo jiný?, či z vlastní iniciativy, a povídali jsme se s nimi o jejich úspěšných projektech.

Úkolem druhého setkání (listopad) bylo uvědomit si, co v projektu budeme chtít dělat, tedy - jak pomůžeme životnímu prostředí v našem okolí. Od začátku jsme měli jasno - chceme se věnovat stromům. K utvoření základní představy nám měli pomoci odborníci - našem případě to byl pan Aleš Rudl z neziskovky Pražské stromy. Při rozvinutí a konečném „doladění“ našeho návrhu nám pomohl student vysoké školy, který již zorganizoval pár takových projektů.

Aktuálně máme v plánu kontrolu zmapování památných a významných stromů na Mělníku a okolí, tedy hledání celebrit mezi stromy, k čemuž se nám hodila konzultace s odborníkem v druhém setkání. S těmito stromy chceme také seznámit veřejnost, např. máme v úmyslu vytvořit naučnou stezku pro děti s informacemi o zajímavých a vzácných mělnických stromech.

Pevně věříme, že se nám to povede!

Anna Misterková, Jan Novotný, Kateřina Termerová - tercie

Tercie a Den stromů

Co pro nás vlastně znamenají stromy? To jsme si uvědomili v České zahradnické akademii (ČZA) na Mělníku v rámci říjnového projektu ke Dni stromů. Ujal se nás tu zástupce ředitelky školy PhDr. Ladislav Pytloun. Byli jsme rozděleni do dvou skupin tak, abychom se prostřídali na všech projektových stanovištích. Ta byla dohromady čtyři a byla zaměřena na různé aktivity.

Kreslení stromu (vizování), které je jedním z předmětů na ČZA, nás zaujalo a pobavilo; stromolezectví, což je činnost

foto: M. Renková

spjatá s péčí o stromy i s adrenalinovými sporty (stromolezce jste už určitě někdy viděli: sedí na stromě, ořezává větve, provádí rizikové kácení stromů či bezpečnostní vazby větví), si též zasloužilo, společně s možností vyzkoušet si vázání bezpečnostních uzlů, naši pozornost. Na dalším stanovišti u památného stromu Františka Jansy (bývalého pedagoga na akademii) nás čekal výklad o tom, jak se strom může stát památným nebo významným a jak se poté označuje. A hravou třešničkou na dortu mezi našimi úkoly bylo poznávání vůní. V obalech od hraček z „kindervajíček“ byly schovány kousky vaty s vůní po různém ovoci. Uhodnete, jak voní mango, lesní jahoda nebo třeba banán, když ovoce neuvidíte? – Je to překvapivě těžké.

Nakonec nás PhDr. L. Pytloun provedl další částí areálu, ukázal nám zajímavé a vzácné rostliny, řekl ještě pár slov o zahradní architektuře a zodpověděl několik studentských otázek. Za dvě hodiny naší návštěvy ČZA jsme se toho dozvěděli opravdu dost. A to je dobře, máme-li se v projektu Kdo jiný? věnovat právě stromům.

Autoři článku:
Eva Andeltová, Anna Kajzrová, Filip Tomášek - tercie

Terciáni pomáhají přírodě

Jednu z možností, jak mohou terciáni v rámci projektu Kdo jiný konkrétně pomoci přírodě, respektive stromům, ukázal návrh Pavla Peroutky věnovat se kaštanům. Tyto stromy jsou u nás v poslední době napadány klíněnkou jírovcovou, jejíž larvičky vyžírají pletiva listů. Listy pak předčasně opadávají, až jsou některé stromy i uprostřed léta úplně holé. Vyhrabání a likvidace listí tedy může stromům částečně pomoci.

Od začátku školního roku je tercie zapojená do projektu, ve kterém se snaží pomáhat přírodě. Proto ve středu 8. 11. šla část terciánů na Pšovku do ulice Komenského hrabat listí do malé „kaštanky“. Tam, kde zůstane ležet neshrabané listí, se může vykuklit klíněnka jírovcová, která poškozuje stromy. Kačka Termerová domluvila spolupráci s Technickými službami Mělník s tím, že se sejdeme na určeném místě, tam nám TS předají hrábě, shrabané listí se naloží a odveze z místa, kde ohrožuje vzrostlé kaštany.

Všichni se do hrabání pustili velmi zapáleně a za 40 minut bylo hotovo. Nakonec jsme se ještě vyfotili a technickým službám poděkovali za vstřícnost a spolupráci.

Můžeme říct, že se akce se velmi povedla a že hrabání všechny ve skupině nakonec bavilo.

foto: M. Renková

Možná jsme objevili i pár talentů. V plánu máme ještě shrabat listí pod kaštany na školním pozemku. Zatím ale naše záměry vždy překazilo počasí.

Filip Tomášek, tercie

Výuka v tandemu? Nic není nemožné!

Do naší školy se dostal moderní trend v oblasti vyučování - tandem. Podstatu přiblíží rozhovor s profesorkou Drápalovou Šajtarovou.

Co si představit pod pojmem tandemová výuka?
Jde o druh výuky, také označované jako párová výuka, kdy se na jedné vyučovací hodině vzájemně doplňují dva učitelé. Takže by se nemělo stát, že by byla výuka po čase monotónní nebo že by kvůli neaktivitě studentů stála řeč.

Jak se tento moderní trend objevil na naší škole? Tento styl výuky se sem dostal díky tzv. šablonám pro střední školy financovaných Evropskou unií.

Kteří profesoři se projektu zúčastnili? Ujali jsme se toho společně s kolegou Dvořákem, který si tandem vyzkouší také v němčině s kolegyní Renkovou.

Jaké předměty jste se tímto způsobem vyučovali? Společně jsme odučili 12 hodin dějepisu.

V jakých třídách panovala spokojenost? Největší úspěch byl ve volitelném dějepisu ve čtvrtém ročníku, nejspíše proto že je tento dějepis volitelný, takže se o něj žáci opravdu zajímají.

V čem panovala největší výhoda tandemové výuky? V individuálním přístupu ke studentům a také jsme se zaměřili na práci ve skupinách.

Jaký názor měli studenti? Podle slov studentů byla výuka zábavnější, intenzivnější a celkově si z hodin více odnesli.

A jaký je Váš názor na výuku dvou učitelů najednou? Je lepší takto učit spíše ve volitelných předmětech. U těch se předpokládá, že žáci mají o téma opravdový zájem a lépe se s nimi spolupracuje, ale také tam máme pro práci větší prostor.

autor článku:
ŠTĚPÁN KESNER
třída VII

Do primy? Ne, do Pirny!

Možná již víte, že naše gymnázium spolupracuje v rámci bilingvního - dvojjazyčného vzdělávacího programu s německým gymnáziem Friedricha Schillera v Pirně. Není těžké si domyslet, že díky této spolupráci proběhne výměna českých studentů s těmi německými.

Celá spolupráce začala, když naše gymnázium zareagovalo na zajímavou nabídku od našich sousedů. Ovšem nebyli jsme jedinými zájemci. Ale ze všech škol si pak gymnázium v Pirně vybralo nás. Pro obě strany je výhodou, že se jejich partnerská škola nachází blízko hlavního města (Prahy a Drážďan - hlavního města Svobodného státu Saska, jež se nachází blízko hranic).

Bude se jednat o pravidelnou výměnu studentů nižšího gymnázia, především tercie. První cesta do německého města proběhne ve dnech 11.-13. dubna. Němečtí studenti své tři dny u nás prožijí od 6. do 8. června.

"*Cílem není mluvit anglicky, když bude komunikace váznout, ale dotyčnému poradit v jeho rodném jazyce*," vysvětluje paní profesorka Renková.

Žáci gymnázia Friedricha Schillera mají možnost začít s češtinou už v primě. To znamená, že komunikace pouze v češtině a němčině by měla fungovat. Účastníci si vylepší své jazykové dovednosti a získají drahocennou zkušenost. Pobyt by neměl v budoucnu trvat tři dny, ale čtyři. Den navíc by měl posloužit k výletu do Prahy či Drážďan.

Studium na Schillerově gymnáziu v Pirně je přírodovědného zaměření s prohloubenou výukou cizích jazyků (němčina a angličtina povinně, volitelná je francouzština, latina, španělština a ruština). Výuka tam probíhá v bionacionálních třídách a vyučují tam čeští a němečtí učitelé.

autor článku:
PETR LELEK
třída VII

Robotika

Vznik robotického kroužku v roce 2016 podnítila paní profesorka Hilská, která jezdila na přednášky o programování, kde se dozvěděla o soutěži od ČVUT, půjčila si první sadu robotů a začala tvořit. Profesorka zájemce nalákala v hodinách matematiky, když měla na hodině sadu Lega. Zvědavý čtenář by se zeptal: *„Co na kroužku přesně děláte?“*

„Věnujeme se přípravě na soutěže, například od ČVUT nebo na Robotický den nebo Robotiádu. A taky se učíme programovat ve složitějších jazycích, než je Lego,“ říká jeden z členů Vojtěch Venzara z kvarty. *„Učíme se programovat v jazyce C, k dalším se dostaneme později, také si ukazujeme, jak se pracuje s Arduinem.“*

Na soutěžích musí plnit různé úkoly např. na té poslední měli naprogramovat, aby robot sebral míček a hodil jej do terče. V něm byla označena barevná pásma, do kterých se měl stejně barevný míček trefit. V soutěži skončili sedmí a devátí z 30 týmů, což je velice dobré skóre.

Na kroužku pracují hlavně s Legem Mindstorms a 3D tiskárnou. S Legem soutěží, 3D tiskárnu používají na tisk dílků do Lega a k výuce IVT. O produkty z 3D tiskárny je veliký zájem.

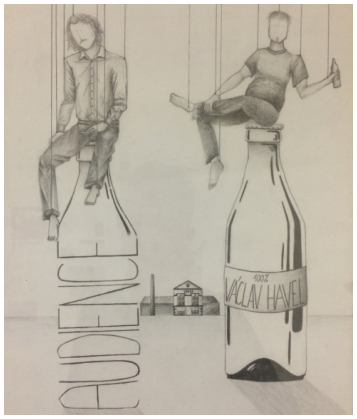
„Naučit se pracovat s vybavením není složité,“ říká Vojta, *„Lego je jednoduché, jedná se o obrázkové programování - spojování symbolů, modelování v 3D tiskárně je taky jednoduché, modelace požadovaného výrobku spočívá s prací s prefabrikáty.“*

Průměrně kroužek navštěvuje 15 lidí, ale „spolupracujících“ je více. Schůzku mají v pátek po vyučování od 14:00 do 16:00 a pak každý volný moment během týdne. Každý, kdo by se chtěl přijít podívat, je zván.

autor článku:
ONDŘEJ CHLEBOVSKÝ
třída VII

autor článku:
VRATISLAV LEŽAL
třída VII

Číst Havla

Kampaň Číst Havla, která se na podzim 2017 poprvé uskutečnila v ČR, měla přiblížit Havlovu tvorbu mnoha základním a středním školám. Akce se zúčastnilo přes 70 škol. Vše vyvrcholilo 18. 12. 2017, kdy se v zapojených školách hovořilo o dílech Václava Havla.

I naše gymnázium mělo zvláštní program. My jakožto septima jsme v multimediální učebně rozebírali Havlovu historku ze zabijačky, o které později napsal povídku Prase. Jaké texty si jednotliví vyučující (bylo jich osm) vybrali pro práci v ostatních třídách? Pro ty nejmladší to byla pohádka desetiletého Vašíka s názvem Továrna Dobrovka. Pozornost vzbudila i ukázka z knihy Dálkový výslech, kde Karel Hvížďala mluvil s Václavem Havlem o příběhu skupiny The Plastic People of the Universe a tím i o vzniku Charty 77. Opomenut nezůstal ani Havel – dramatik ukázkou ze hry Audience. Nutno podotknout, že paní profesorka Renata Špačková naši školu do programu zapojila a právě díky ní jsme mohli obohatit naši knihovnu o Havlovu tvorbu, kterou obdržela každá zapojená škola.

Výstupy jednotlivých tříd si můžete prohlédnout na chodbách naší školy.

autor článku:
ALBERT LUBOŠ PELIKÁN
třída VII

autor článku:
ANTONÍN VALDA
třída VII

Šimi před tabulí aneb tentokrát jsme se ptali my

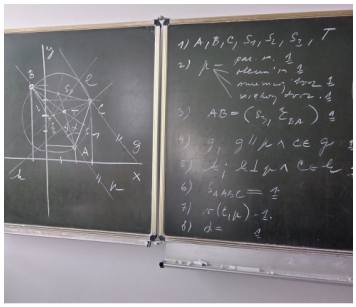

foto: Vojta Zlesák

Jak dlouho působíte na našem gymnáziu?
Musel bych to přesně zjistit, je to asi 22 let. Předtím jsem působil na konkurenčním gymnáziu v Kralupech nad Vltavou.

Jak jste spokojen s výukou matematiky na středních školách, potažmo na našem gymnáziu? Popřípadě proč si myslíte, že je úroveň znalostí matematiky na naší škole horší než dříve?
S výukou matematiky všeobecně spokojen nejsem a nejde jen o naše gymnázium. Velmi často učím studenty z různých středních škol, tak to mohu dobře porovnávat. Na výuku matematiky mám dlouhodobě svůj vlastní názor a většinou se mi ho daří realizovat. Těší mě, když to přináší studentům užitek zejména při výuce matematiky na vysokých školách. Že je dnes úroveň znalostí menší, není věc mého názoru, ale je to bohužel skutečnost. Příčin je mnoho, ale to není možné v krátkosti vysvětlovat. Je potřeba s tím neúnavně bojovat.

Jednou v hodině jste nám řekl, že mladá generace je zkažená. Proč si to myslíte?
Já toho napovídám, ale není to tak zlé. Někdo ty mladé lidi třeba kazí. Mládež je v podstatě stejná, akorát doba a okolnosti se mění. Opravdu si myslím, že jsou mladí lidé fajn, a proto mě baví být učitelem. Zklamáván bývám daleko méně než mile překvapován. Když si promítnu, co jsem já sám vyváděl na gymnáziu... To si dnes nedokážu ani představit.

Jak se podle Vás změnila mládež za dobu, po kterou vyučujete?
Ono se nedá říci změnila. Máme jiné podmínky, jiné priority a s tím musí člověk počítat. Nejhorší je lenost a nezájem pouštět se do složitějších problémů v daném oboru. Ale nemohu říci, že za to mohou sami mladí lidé! Někdo nebo něco jim to umožňuje a to mě štve. Patří to ale k učitelskému povolání! Můj názor někteří znáte. Učitel jde každý den do práce, aby prohrál, nejde vítězit nad studenty.

Čeho si na našich studentech nejvíce ceníte?
To je velmi individuální, záleží na jednotlivém studentovi! Každopádně jste krásní a mladí *(tichá závist)*.

Při vyučování preferujete křídu, nebo fixu?
Mně je to jedno. Vše, co slouží k objasnění probírané látky, je dobré. Jsem ale klidně schopen používat i moderní didaktickou techniku. Preferuji kreativitu při vyučování, nikoliv přesnou přípravu. Pokud učitel neovládá obor a ani nemá talent, tak mu žádné návody z didaktiky nepomohou. I při matematice musí být legrace.

Chtěl jste někdy vyučovat matematiku na vysoké škole, popř. proč jste se nakonec rozhodl vyučovat na škole střední?
Na vysoké škole jsem vyučoval na ČVUT stavební fakultě. Z důvodů získání bytu jsem se dostal na Dvořákovo gymnázium v Kralupech nad Vltavou. Tehdy to bylo finančně horší než na střední škole. Někdy toho lituji, ale i na střední škole, kde jsem založil v našem okrese matematické třídy, to bylo fajn. Dnes je to trošku složitější a někdy i ubíjející. Práce je to ale rozmanitá, a tak mě to baví.

Máte nějakou oblíbenou třídu či skupinu žáků nebo ročník, ve kterém se vám učí nejlépe?
Ano, nejraději mám svoji třídu 2. A, protože jsou fajn.

Kterou látku z matematiky učíte nejraději?
Diferenciální a integrální počet a geometrii.

Děkujeme za rozhovor.

Otázky připravila septima

Hrajeme pro ... a s úsměvem

Další ročník charitativního volejbalového turnaje „Hrajeme pro“ se rozhodl pomoci malé Nikolce, která trpí spinální muskulární atrofií (SMA).

Zatímco nižší gymnázium hrálo přehazovanou, třídy vyššího gymnázia se utkaly ve volejbale. Všichni hráči donesli něco sladkého či slaného z domova. Pečené dobroty se prodávaly na hlavní chodbě a zpestřovaly všem velkou přestávku. Hlavním cílem nebylo nakrmit co nejvíce žáků, ale prodat toho co nejvíce, aby se vybralo pro Nikolku dost peněz.

Čestným hostem letošního ročníku byl sportovní komentátor České televize Jiří Rejman, který hrál s vybranými třídami a mimo hru si pro nehrající studenty připravil přednášku o svém povolání. Poutavě vyprávěl nejen zajímavé kuriozity ze své kariéry, ale také prozradil, jak velkou má radost z rostoucího zájmu o biatlon v České republice.

Dvě studentky ze 3. A si pro nás připravily poučnou prezentaci o nemoci, která postihla Nikolku. Dokonce jsme zhlédli zajímavý dokument natočený s rodinami, jejichž děti byly také postiženy SMA.

Konečným výsledkem turnaje ve volejbale a příjemným překvapením bylo prvenství výběru nižšího gymnázia. Druhou příčku obsadila septima a třetí oktáva. Vítězství v přehazované vybojovala tercie, na druhém místě se umístila kvarta a třetí skončila sekunda.

Na samotný závěr hracího dne se dostavila netrpělivě očekávaná Nikolka se svojí maminkou a sestřičkou. Bylo jim předáno přes 30 tisíc srdečně vybraných korun a drobné dárky. K tomuto slavnostnímu aktu se dostavil i mělnický starosta, který studentům poděkoval za dobré skutky. Celá akce byla završena společnou písní a potleskem.

autor článku:
TAMARA NADÁSSY
třída VII

autor článku:
LUCÍA VÍTOVÁ
třída VII

Favorité neuspěli

foto: Vašek Truhlařík

Dne 12.12.2017 se na naší škole konal Vánoční florbalový turnaj, jehož organizace se zmocnili členové florbalového kroužku pod vedením Mgr. Evy Černé. Do turnaje se zapojila družstva složená z tříd jednotlivých ročníků vyššího i nižšího gymnázia a výběr nižšího gymnázia, který si chtěl změřit síly se staršími spolužáky. Celkem se odehrálo 16 zápasů. Všichni hráči se rvali až do poslední minuty každého zápasu a většina herních výkonů byla vynikající.

Začalo se hned ráno, kdy od 7:50 nastoupily první týmy nižšího gymnázia. Mladší žáci pokračovali rychlým tempem až do 9:40, kdy se nám na hřišti začaly předvádět vyšší ročníky.

Naši nejmladší studenti ve florbale opravdu zaváleli, když se beze strachu postavili starším hráčům z kvarty nebo tercie. Ani třída sekunda neotálela a nakonec vybojovala první místo v nižší kategorii. Celkové pořadí nižšího gymnázia bylo následující: vítězem se stala sekunda, na druhém místě se umístila kvarta a na třetím tercie.

Skupina vyššího gymnázia rozhodila první buly v 10 hodin. Zápasy utíkaly mnohem svižněji a zvláště hráčům na hřišti. V některých nepřehlednějších chvílích se mohlo stát, že ani rozhodčí netušili, co přesně se děje. Všechny týmy se ukázaly v nejlepším světle. Jen tým třetích ročníků nás lehce zklamal, když se nakonec umístil na poslední příčce. Na prvním místě skončil tým druhých ročníků, dále výběr nižšího gymnázia a na třetí pozici stanul tým čtvrtých ročníků.

Všem organizátorům moc děkujeme a těšíme se na další ročník.

autor článku:
VÁCLAV TRUHLAŘÍK
třída VII

Rozhovor s Jakubem Miřatským

foto: Jakub Miřatský

Jakub Miřatský již třetím rokem dochází na naše gymnázium, ale ne všichni tuší, že mají tu čest potkávat na chodbě mistra ČR ve svém oboru. Tou disciplínou je kung-fu. Letos se dokonce zúčastnil Mistrovství světa v kung-fu, které se konalo v Číně.

Kubo, nedávno ses vrátil z poměrně vzdálené země, jaký byl návrat sem k nám do Čech?
Návrat byl skvělý. Přivezl jsem si bronzovou medaili. Takže obrovská radost, ale i úleva, že jsem dokázal zúročit roky plné tvrdého tréninku.

Byla nominace do reprezentačního týmu složitá? Jak to probíhalo?
Dostat se do reprezentace složité bylo. Dva roky jsem musel prokazovat ty nejlepší výsledky na všech soutěžích v České republice.

Jak velká je konkurence v tomto sportu, ať tady u nás, či z pohledu celého světa?
V Česku konkurence rozhodně je. I když u nás není tento sport tolik rozšířený jako jinde, konkurence roste. Z pohledu celého světa je to úplně jiná úroveň. Hlavně v Rusku a Číně, ale i v jiných zemích. Tam je tento sport hodně podporován státem. Mají zde například sportovní střední školy, které se zaměřují přímo na toto bojové umění.

Je nějaké dělení tohoto sportu?
Ano. V první řadě se dělí na tradiční a sportovní. Tradiční styly se vyvíjely stovky let. Jejich cílem je funkční sebeobrana, dokonalá práce s tělem a duchem. Sportovní styly vznikly teprve nedávno. Představují akrobaticky zajímavější podívanou a jsou také soustředěné na jiné cíle: gymnastická přesnost, náročné skoky a akrobatické prvky. Dále kung-fu můžeme rozdělit na taolu a san da. Taolu jsou sestavy a san da je čínský kickbox.

Jsou pravidla složitá?
Pravidla jsou snadná. V taolu nesmí být sestava moc krátká ani moc dlouhá, musíte mít správně postoje, neměli byste ztrácet balanc a tak podobně. V san da jsou pravidla podobná jako ve všech kontaktních disciplínách. Můžete dělat údery, kopy, podmety, hody, páky a porazy. Na zemi se však nebojuje.

Jak dlouho se vlastně věnuješ kung-fu?
Kung-fu dělám od roku 2008, takže něco přes 9 let.

Určitě je kung-fu velmi fyzicky náročný sport, je zde ale i nátlak na psychiku? Bolí tento sport?
Fyzicky i psychicky je to hodně náročné. Za nedokonalosti nebo nedodržení časového limitu se strhávají body dolů. Když jsem na velkých závodech, kde jsou nejlepší soupeři z celého světa a koukají přímo na mě, jak cvičím, to je adrenalin. Samozřejmě, že pilování a zdokonalování sestav vyžaduje sebezapření. Bolí to.

Jakým způsobem vlastně probíhá takový turnaj? Jak se rozhoduje o vítězi?
Soutěž probíhá tak, že závodníci jsou rozděleni do kategorií podle věku a stylu. Následně začne uvítací ceremoniál. Jakmile ceremoniál skončí, závodníci se připraví na své starty a každý zacvičí svou sestavu, která je ohodnocena pěticí rozhodčí. Na startu má každý 10 bodů, a jak závodník postupně cvičí, jsou mu za chyby strhávány desetiny a i setiny bodu.

Je očividné, že ve sportovní kariéře se ti velmi daří. Netrpí tím ale tvoje školní kariéra? Máš nějaký individuální přístup?
Individuální přístup od školy mám, ale vzhledem k tomu, že jsem byl velice vytížen před Mistrovstvím světa, jsem neměl tolik času na výuku, což se podepsalo na výsledcích, které se snažím dávat dohromady do dnešních dnů.

Jak ti ovlivnil tento sport běžný život?
Běžný život mi ovlivnil hodně. Trávím dost času na trénincích a i samotným dojížděním na ně. Seznámil jsem se s řadou skvělých lidí jak v Česku, tak i v zahraničí.

Kdo tě nejvíc ve sportu podporuje? Je tento sport náročný na vybavení?
Nejvíce mě podporuje rodina, která mi platí všechny tréninky, zbraně a výjezdy na závody. Dále mě pak samozřejmě podporuje trenér, který s naším týmem objíždí všechny závody, vyřizuje na nás dotace... Na mistrovství světa mě podpořilo nemalou finanční částkou i město Liběchov a město Mělník, za což jim děkuji.

Kdo je tvůj největší vzor a jaké máš vlastně cíle do budoucna?
Můj největší vzor je Bruce Lee, Jackie Chan a Conor McGregor. Do budoucna bych se chtěl co nejlépe umístit na každé soutěži, které se budu účastnit, jak v republice, tak i v zahraničí. V dohledné době je přede mnou Mistrovství Maďarska, Mistrovství Slovenska a další soutěže.

Děkujeme za rozhovor a přejeme hodně zdaru do dalších soutěží.

autor článku:
ALBERT BEHNER
třída VII

autor článku:
JACOB NAJMAN
třída VII

Úspěšný Dan Mencl nejen v matematice

Posledním velkým úspěchem Dana Mencla z kvarty je účast ve finále Logické olympiády. Už v minulých letech se umisťoval v různých matematických soutěžích. Jaký má k matematice vztah?

Zajímala tě matematika už na základní škole nebo až na gymnáziu?
Matematika mě zajímala už na základní škole, ale s rozvojem matematiky mi pomohlo až gymnázium.

Umisťoval ses už na matematických a logických soutěžích na prvním stupni?
Ano, umisťoval jsem se maximálně v rámci školního kola, protože moje bývalá škola se žádných jiných soutěží neúčastnila, jenom Pythagoriády a Klokana, ve kterých jsem byl ve školním kole vždy první.

Zajímáš se o matematiku i mimo školu?
Ano. Hlavně v mladších letech jsem hodně četl knihu, která se jmenuje 'Matematika kolem nás'. Je to knížka z minulého století, ale měl jsem ji velmi rád. Poté jsem něco málo zkoušel na stránkách Khan Academy, ale jejich videa byla velmi zdlouhavá a opakovala se tam spousta věcí, tudíž mě tato videa nebavila a moc jsem se z nich nenaučil. Dále jsem zkoušel hledat různé články na internetu, hlavně kolem statistiky, protože mě hodně baví.

Říkal jsi, že máš rád statistiku. Z jiné stránky – baví tě nebo zajímá třeba i geometrie?
Rýsování mě baví, často si doma rýsuji nějaké mozaiky či obrazce, ale samotná geometrie mě baví průměrně.

Ráda bych se tě také zeptala na něco ohledně samotného soutěžení. Býváš někdy nervózní při psaní matematických soutěží?
Ano, bývám hodně nervózní, hlavně tedy před soutěžemi, které něco znamenají. Při Klokanovi nebo při Pythagoriádě ani moc ne, protože v podstatě o nic nejde a nikam se nepostupuje, ale před soutěžemi typu Logická nebo Matematická olympiáda bývám nervózní dost.

Zajímá tě víc logická matematika nebo spíš matematika, při které se hodně počítá?
Myslím, že obě mám rád, ale kdybych si měl vybrat, tak matematiku, kde se počítá. Je totiž mnohem hlubší a zajímavější.

Chtěl by ses matematice věnovat i nadále?
Moc rád bych se dostal na MATFYZ, ale nemyslím, že bych tam studoval matematiku. Spíše třeba informatiku, která je v životě užitečnější.

Přeji mu mnoho štěstí v dalších soutěžích.

Dorota Burdová, kvarta

My vlastně půjdeme proti proudu času

„My vlastně půjdeme proti proudu času," za dnešní dopoledne tahle slova padnou hned několikrát, ale jelikož se až moc zaobíráme tím, jaká je zima, jejich význam nám dochází až s menším zpožděním. Hned se totiž ukáže, jak výhodné je být zrovna dneska pořádně oblečený. První zastávka - místní hřbitov. Tam to vlastně před lety skončilo. Nebo ne? Zatímco profesorka předčítá z připravených podkladů, já se rozhlížím kolem sebe. Ještě nikdy jsem tu nebyla a v hlavě si říkám, že bych zrovna teď byla radši kdekoli jinde. Je zima, musím si ohřívat ruce o vychladlou termosku s čajem a zapomněla jsem si doma čepici. Mdlé světlo svíček na pomníku Jana Palacha, které jsme tu rozsvítili, přes hlavy ostatních ani nevidím.

U Palachova pomníku na hřbitově si vyslechneme poutavý příběh o strastech Stanislava Devátého, který kvůli tehdejší StB a jejímu střežení hrobu Palachovy rodiny nemohl pokojně uctít 20. výročí Palachovy smrti. „Jen jsme všichni chtěli zapálit svíčku a položit květiny, ale tenkrát to vůbec nešlo. Palachův hrob patřil mezi nejstřeženější místa té doby. Dokonce nad hřbitovem létal vrtulník. Kdo nebydlel ve Všetatech, na hřbitov se jen tak nedostal," line se z úst paní profesorky, jež nám čte vzpomínku starou 40 let. A přesto se to po mnoha útrapách panu Devátému povedlo. Na hrob přes zeď hodil trnovou korunu.

„Pořád nechápu, proč to Palach udělal," říká Áďa a ptá se Aničky, co si o tom myslí. „Našel v sobě odvahu, aby zachránil ostatní a upozornil na to, co se děje,"odpovídá a pokračují v cestě.

Pochod po silnici k sokolovně vnímám jen jako souhru čvachtání a útržků slov kolem sebe. Kouzlo toho všeho, co se po cestě dozvídám, jako by uvadalo se sílícím mrazem. Snad až rodný dům toho, o kterém

foto: Tereza Drápalová

celý den slýchám ze všech stran, ve mně vzbudí nějaký pohnutek. Teď mi teprve dochází, že to byl chlapec, který tady bydlel, chodil stejnými ulicemi jako my, studoval na stejné škole, že měl rád biologii a dějepis. Také měl bratra Jiřího, který ještě žije, a maminku, o kterou se museli starat, protože byli sami. Není to zrovna příjemný pocit, když se do vás nahrne tolik poznatků a pocitů najednou.

Jenže není čas přemýšlet, protože už stojíme někde jinde. Jsme ve všetatské škole a dospělí nás vybízejí, abychom si prohlédli výstavku. Je nás až moc a tlačit se mezi spolužáky nemá cenu. Když si ale počkám, prohlížím si nashromážděné dokumenty, fotografie a spisy. Cítím, že zrovna nahlížím do něčí minulosti, a fakt, že i ta moje za několik let bude vměstnána na pár papírů, mě děsí. Výlet rázem nabírá nových rozměrů. Jsem to jen já, kdo cítí tu změnu?

Autobusem přejíždíme do Libiše a my máme chvilku na to se ohřát. Vystupujeme a před námi se objevuje kostel. Myslím, že hezčí zakončení projektového dne jsme mít nemohli. Jasně, uvnitř není o moc líp než venku a já nemám na lavici dost místa na nohy, ale atmosféra téhle budovy mě na několik minut přenáší časem zpět. Zrovna tamhle, dva metry přede mnou, Palach seděl při vánoční mši. Hromada nezodpověditelných otázek mi křižuje hlavou.

Závěrečné rozloučení s farářem a hop - už se zase hřejeme na sedadlech autobusu. Neuteklo to moc rychle? Ale kde je paní profesorka? Vy jste mě tam zapomněli!" volá paní profesorka. Už můžeme vyrazit! Vím, že odjíždím zase o něco chytřejší a vím něco navíc. Taková je tedy cesta proti proudu času. Že jsme se ale hezky prošli, co?

Anna Černá a Anna Bartáková a studentky 2. B

„Je důležité Palacha znát," říkají studenti

Jak viděli studenti pietní akt v parku Jungmannovy sady?
Při pietním aktu jsem cítila hrdost a určitou míru odpovědnosti za způsob, jakým náš stát funguje i přes Janův čin a mnohé další historické zlomy našich dějin.
Byla jsem překvapena, kolik evropských zástupců se aktu zúčastnilo. Jsem zvědavá, jakých rozměrů tato akce dosáhne příští rok při 50. výročí připomínky 1. české pochodně.
Pietní akt asi nemusím komentovat, proslovy byly vcelku na místě a myslím si, že bychom se ho měli jako studenti účastnit a i pokládat květiny.
Když jsme stáli u sochy Jana Palacha v parku, překvapily mě projevy velvyslanců Ukrajiny a Francie, jelikož byly lepší než projevy Čechů.
Věřím, že tyto akce jsou velmi důležité, spousta mladých si neuvědomuje hodnotu Palachova činu, jak jsem se včera dočetl na sociálních sítích.

Kvarta se vydala do Libiše. Jejich názory si přečtěte níže.
Exkurze se mi líbila. Příští rok bych to chtěla znovu, ale jinde. Zároveň by mohlo být ještě více informací, protože jsme se o Palachovi ještě v dějepise neučili a nevěděla jsem vlastně celý příběh.
Určitě bych chtěla, aby se projektový den opakoval i v příštích letech, abychom se Janu Palachovi přiblížili co nejvíce.
Je to dobrý nápad. Studenti školy by měli vědět něco o člověku, podle kterého je jejich škola pojmenovaná.
Projektový den jsem si užil, bohužel bylo nepříznivé počasí, ale sušenky pana faráře mne zahřály.
Projektový den mi poskytl spoustu odpovědí na neujasněné věci. Avšak to, jestli Jan Palach při plánování tohoto sobeckého aktu myslel na svou rodinu a přátele, mi zůstává stále otázkou. Nejen během projektového dne mi chybělo od lidí zamyšlení nad tím, co takovým rozhodnutím způsobil právě své rodině. Myslím si, že by každý měl vědět o těchto pro mnohé nepředstavitelných událostech.

studenti

Průvodcem dnem otevřených dveří

Je již dobře známo, že gymnázium Jana Palacha pořádá každý rok den otevřených dveří pro své budoucí studenty.
V současném školním roce však došlo k důležité změně. Den otevřených dveří se nekoná pouze jednou, ale hned dvakrát za školní rok, a to v odpoledních hodinách. Jaké jsou zkušenosti průvodce?

V úterý ve 14 hodin jsem tedy připraven u hlavního vchodu, kde máme sraz. Jde na mě lehká tréma, ale opakuji si, že mám všechny informace nastudované a není se čeho bát. A je to tady - první návštěvníci procházejí dveřmi. V prvním kole prohlídek provázíme skupinky návštěvníků ve dvojicích, abychom se mohli doplňovat. V dalších kolech už chodí každý průvodce sám jen se svým hloučkem potenciálních spolužáků a jejich doprovodu, protože zájemců o studium na našem gymnáziu je opravdu mnoho.

Návštěvníkům se snažím ukázat co nejvíce z budovy gymnázia, takže s každou skupinkou strávím 30 - 40 minut. Největší zájem vzbuzuje robotárna a učebna biologie, kde si budoucí studenti mohou zkusit mikroskopovat nebo otestovat své znalosti na poznávačce, kterou pro ně připravily sextánky. V neposlední řadě se návštěvníci zajímají o naši jídelnu a novou tělocvičnu. Nepohrdnou ani pohoštěním, které je tradičně připraveno v improvizované kavárně v učebně angličtiny.

V půl šesté paní ředitelka rozhlasem ukončuje den otevřených dveří a já doprovázím poslední skupinku k východu. Na konci prohlídky jsou její účastníci překvapeni velikostí gymnázia i jeho vybaveností. S úsměvem se s nimi loučím a odcházím k ostatním průvodcům, abych se podělil o své zážitky.

Další pomyslné dveře otevřeme 8. února 2018 od 14 do 17 hodin. Opět vás rád provedu.

autor článku:
PETR ADÁMEK
třída VII

Jak být prospěšný?

Od března loňského roku organizuje paní profesorka Hana Davídková pro studenty našeho gymnázia dárcovské odběry krve.

Co vás přimělo uspořádat tuto akci?
Sama chodím na dobrovolné dárcovství krve už asi 15 let a poslouchám, jak si sestřičky stěžují na malé množství dárců. Po nástupu nového vedení školy jsem dostala zelenou pro pořádání této charitativní akce. Nikdy totiž nevíte, kdy zrovna vy budete potřebovat krevní transfuzi.

Kolik odběrů jste společně se studenty absolvovala?
Máme za sebou dva hromadné odběry. Jeden byl v březnu a druhý v listopadu loňského roku.

Kdo všechno může chodit darovat krev? A kolik se Vám přihlásilo zájemců?
Chodit darovat může kdokoliv starší osmnácti let bez vážných zdravotních potíží. Průměrně se mi přihlásilo 10 studentů.

Snáší dle Vaší zkušenosti lépe odběry krve dívky, nebo chlapci?
(smích) Těžko říct. Vzhledem k tomu, že při posledním odběru s námi byly jen holky, takže se to nedá srovnávat. Když jsme šli poprvé, tak s námi byli i nějací kluci a ti to snášeli dobře. Na druhou stranu, jeden z nich vůbec neprošel lékařskou kontrolou kvůli své chudokrevnosti.

Je za odběr finanční odměna?
Není, mluvíme tady o charitativní záležitosti. Dostanete párek, kafé a sušenku.

Jak probíhá samotný odběr?
Brzy ráno se sejdeme u budovy LDN v Bezručově ulici, ve druhém patře je odběrové středisko. Tam musí všichni nejprve vyplnit dotazník ohledně zdravotního stavu, potom zamíří k registraci na recepci a vhodíte do schránky prohlášení o případném samovyloučení. Poté následuje návštěva u laborantky, měření tlaku a první píchnutí, zatím do prstu. Z té kapky vám přístroj udělá kompletní krevní obraz a s výsledky poputujete k lékaři. Ten vyhodnotí dotazník i rozbor krve, provede základní vyšetření, a pokud je vše v pořádku, můžete k „upírům“. Posadíte se na křeslo, sestřička vám zaškrtí ruku a napíchne žílu v loketní jamce. Do ruky dostanete balónek, a když ho budete pilně mačkat, za nějakých deset minut bude ve vaku 450 ml krve a odběr budete mít za sebou. Pak následuje občerstvení.

Ve většině případů člověk zvládne odběr bez obtíží, možná se budete cítit trochu jako praštění, ale to rychle spraví dostatek tekutin.
Na závěr bych chtěla poděkovat studentům, kteří se této akce již zúčastnili, a pozvat další zájemce.

autor článku:
MARIE MACHOVÁ
třída VII

autor článku:
BARBORA NOVÁ
třída VII

Sobotní brigáda, netradiční posezení

foto: Albert Behner, třída VII

V sobotu by do školy mohl jít snad jen blázen. A nebo taky ne. Tím druhým případem jsou studenti sexty, kteří si dobrovolně v sobotu 16.12. přivstali, aby se zúčastnili za pomoci pana školníka a pana profesora Šimánka rekonstrukce výklenku ve druhém patře zeleného křídla u chemie. Celá akce byla pod záštitou profesorek Šimánkové a Kalkantové. Všichni zúčastnění pracovali svědomitě a pilně a výsledkem je nejen nová výmalba prostoru, ale hlavně stylově a designově vyřešené posezení. Lavice a stolky jsou vyrobené z palet a já osobně tomuto nápadu fandím. Odměnou byl samozřejmě hřejivý pocit z dobře odvedené práce, ale i něco na zub. Paní profesorky připravili sladké pečivo a grilované maso.

autor článku:
ALBERT BEHNER
třída VII

Studenti zvolili prezidenta

Již třikrát v tomto školním roce mohli žáci starší 15 let v naší škole volit ve studentských volbách.
12.12. se hlasovalo v 1. kole prezidentských voleb.
Do volební urny bylo vhozeno devadesát pět platných hlasovacích lístků, což je o dvanáct více než při studentských parlamentních volbách.

Jasným vítězem se u našich studentů stal Jiří Drahoš s 45 hlasy (47,3%). S velkým odstupem za ním se o druhé místo podělili Marek Hilšer a Michal Horáček. Oba měli po 12 volebních lístcích (oba 12,6%). Těsně za nimi skončil Pavel Fischer s 10 hlasy (10,5%). První pětku uzavřel stávající prezident Miloš Zeman s důvěrou od 7 lidí (7,3%).

17.1. se rozhodovalo v rámci 2. kola prezidentských voleb mezi dvěma kandidáty. Hlasování se zúčastnilo ještě více studentů. Ti odevzdali 104 platných hlasů.
Vítězství si odnesl Jiří Drahoš s 90 hlasy (86,5%), poraženým mužem byl u nás Miloš Zeman s podporou od 14 voličů (13,5%).

autor článku:
MICHAL HOLEC
třída VIII

Příběhy bezpráví: Beseda se signatářem Charty 77

Příběhy bezpráví je projekt organizace Jeden svět na školách, kterého se každý rok účastní i naše gymnázium.
V roce 2017 studenti septimy a 3.A dostali možnost se setkat se signatářem Charty 77 Heřmanem Chromým.

V úvodu besedy nám byly puštěny části filmu Osmy. Tento snímek pojednává o 80. letech minulého století, konkrétně o životě muže ve středním věku, kterému jde po krku STB. Hlavní hrdina pod vlivem alkoholu podepíše Chartu 77, čímž se stává osobou v hledáčku pro tehdejší režim. Tato událost postihuje celou jeho rodinu, což mu dělá větší a větší starosti. Zbytek filmu se snaží toto v té době velké provinění odčinit.

Pan Chromý zhlédl tyto části snímku s námi a trochu při tom zavzpomínal na již zmíněnou dobu 80. let. Řekl, že film je dobře zpracován, i když malé výhrady měl. Třeba, že se Charta 77 se nepodepisovala v hospodě v alkoholickém opojení.

Po zhodnocení filmu nastal čas na besedu. Pan Chromý se hodně zaměřil na své mládí, které nám popsal opravdu detailně. Například vyrůstal v rodině zarytého komunisty. Jeho matka skončila v koncentračním táboře za 2. sv. války. Začal pracovat jako dělník v Děčíně, později se dostal do Prahy, kde sledoval vpád vojsk Varšavské smlouvy.

V roce 1970 se přestěhoval na Mělník. Zde zakládá divadélko Otisky. To ovšem moc dlouho nevydrží, protože hraje hry, které se nelíbí tehdejšímu režimu. On s režimem čím dál tím více nesouhlasí, a tak na druhý pokus v roce 1984 podepisuje Chartu 77.

V roce 1986 je poslán na dva roky do vězení. Zde to má opravdu tvrdé. Například se zde naučí, jak funguje takový kingův režim. Nadřazení vězni se musí poslouchat, jinak od nich můžeme čekat problémy.

Heřman Chromý je český a československý básník, kulturní organizátor, disident, signatář Charty 77, po sametové revoluci politik, poslanec Sněmovny národů Federálního shromáždění a České národní rady za Občanské fórum, později diplomat. 22. listopadu 2016 dostal pamětní dekret ministra a odznak účastníka odboje a odporu proti komunismu „za aktivní činnost proti komunistickému režimu spočívající zejména v rozšiřování ilegálních periodik Svědomí a Informace o Chartě, a dále za podíl na založení Mírového klubu Johna Lennona"

autor článku:
MICHAL HOLEC
třída VIII

V DofE máme první stříbro

foto: http://www.dofe.cz/cz/oceneni-studenti/

V minulém čísle Palachovin jsme vás informovali o probíhajícím programu DofE na naší škole. Rádi bychom vám dodali další informace.
DofE na naší škole funguje od roku 2017. Doposud se do něj zapojilo 14 našich studentů. Jak jsme již předeslali, každý zúčastněný se má zdokonalovat ve sportu, talentu a dobrovolnictví.

Po celém světě se do programu DofE každoročně zapojuje přes milion mladých lidí. Dnes plní program DofE v České republice přes dva tisíce účastníků ve sto třiceti vzdělávacích institucích. DofE bylo založeno britskou královskou rodinou a těší se vysoké mezinárodní prestiži. U nás funguje např. pod záštitou MŠMT ČR, Ministerstva zahraničních věcí České republiky nebo Britské ambasády a je podporován významnými osobnostmi v České republice. Program je uznáván mezinárodními školami, zahraničními univerzitami i zaměstnavateli jako známka kvality uchazečů.

Po skončení plnění jednotlivých aspektů má každý účastník také naplánovat a absolvovat expedici, takže se jistě můžeme v brzké době těšit na několik výprav finišujících studentů.

Také jsme na naší škole měli první výraznější úspěch, a to u Aleny Lonské z 1. B, která získala stříbrnou úroveň DofE. Alena Lonská se k DofE dostala asi před dvěma lety. I ona, jako všichni účastníci programu Duke of Edinburgh awards, měla na stříbrnou medaili tři disciplíny, ve kterých se zdokonalovala. Dobrovolně pomáhala v mateřské škole. Zapracovala na sobě v historickém šermu a jako talent se učila s bičem. Každou z těchto činností vykonávala půl roku s tím, že šerm dělala celkem rok. Na cyklistickou expedici vyrazila na Kokořínsko.

DofE je mezinárodní program snažící se o rozvíjení mladých lidí, kteří jsou, po určité době zdokonalování v určitých aktivitách, oceněni certifikátem a odznáčkem.

autor článku:
FILIP HAVLÁK
třída VII

autor článku:
ŠTĚPÁN VEJVODA
třída VII

Beseda s rektorem CEVRO Institutu

foto: http://www.cevroinstitut.cz/

CEVRO Institut je soukromá vysoká škola, jež nabízí svým studentům studijní společenskovědní obory, převážně politologii či veřejnou správu. Proto jsme byli poctěni, že se podařilo k nám na gymnázium dostat jejího rektora. Tím je již devátým rokem pan prof. Ing. Josef Šíma, Ph.D. Povídání na téma Globalizace a její dopady se zúčastnili žáci třetího ročníku a septimy.

Pan Šíma začal krátkým představením své osoby a také institutu, z něhož přijel. Popisoval, že výše zmíněná škola se nachází v kategorii soukromých, tudíž se zde musí každý semestr platit. Ten vyjde přibližně na 25 000 Kč. Dále vyjmenoval studijní obory, mezi kterými si každý vysokoškolák může vybrat. Jedná se o politologii a mezinárodní vztahy, veřejnou správu, právo v obchodních vztazích či hospodářskou politiku. Na konci svého povídání o institutu se zmínil o novém projektu, jenž byl nedávno spuštěn u nich jako na první vysoké škole v České republice. Jedná se o magisterské studium oboru PPE - Politology, Philosophy, Economy.

Následně se pan Šíma trochu rozmluvil o historii ekonomie. Zvláštní pozornost věnoval britskému ekonomovi Adamu Smithovi, který v roce 1776 vydal knihu nesoucí název Bohatství národů. Toto britské „mistrovské" dílo pojednávalo o volném obchodu jako o produktivnějším, popřípadě účinnějším nežli jiný systém obchodu. Dodnes se tato myšlenka používá a ekonomové Smitha berou jako zakladatele klasické ekonomie. Na výroku o volném obchodu nám ukazoval příklady zemí ze západního světa s rozvinutým HDP. Poté došlo na státy s nerozvinutým HDP, jako Čína, Indie atd. Zde poukázal, jak jsou nevyspělé země za západním světem vzdáleny. Zároveň podotkl, že se to může v budoucnu změnit.

Poslední část setkání byla věnována dotazům. Na všechny z nich pan rektor odpověděl. Například se zde řešila předpověď ekonomických krizí, ta je však nemožná.

autor článku:
MICHAL HOLEC
třída VIII

Nebezpečí na síti

Nakupování na internetu je aktivitou, která potkala snad již každého člověka. Ovšem i zde nás ohrožují určitá nebezpečí. Právě z tohoto důvodu paní profesorka Kalkantová zajistila pro studenty septimy besedu s naším absolventem **Ondřejem Tichotou**. Dnes pracuje v Evropském spotřebitelském centru.

Začínáme tedy se zvoněním. Pan Tichota se nám představí a ihned si vybírá jednoho dobrovolníka. Tento vybraný člověk jde k počítači a dostává od našeho hosta jeden úkol. *„Měl bys simulovat nákup jakékoli věci na internetu,"* říká studentovi. Zároveň mu je řečeno, na které stránce by měl koupi výrobku uskutečnit.

Celá tato scénka je zrealizována z jasného důvodu. Pan Tichota nám tím chce ukázat, jak záleží na tom, v jakém e-shopu nakupujeme. V tomto případě se jedná o podvodný web, jenž se na první pohled nijak neodlišuje od normálního internetového obchodu. Jenže rozdíl se přece jenom dá najít. *„Stačí rozkliknout obchodní podmínky daného e-shopu a vidíte ho všichni. Zde není napsáno vůbec nic,"* povídá Tichota. *„U takového obchodu ani nevíte, zda to zboží přijde. A když už ano, tak s nulovými obchodními podmínkami ho nemůžete reklamovat,"* dodává náš host.

Po této scénce se přechází k prezentaci, kterou si pro dnešní přednášku vytvořil sám pán Tichota. Na úvod nám vysvětluje, co to je ESC. Jedná se o organizaci, jež pomáhá lidem, kteří si koupí zboží ve státech Evropské unie a také v Norsku či na Islandu a jsou s ním nespokojení a nemohou se dohodnout na reklamaci s daným obchodem. Dále se tato skupina lidí snaží chránit spotřebitele a nabízí mu smírné řešení s obchodníkem.

Na různých pracovních zkušenostech nám host vysvětluje další věc, na kterou si musíme dát pozor. Jsou jimi až příliš levné ceny výrobků. Obchodníci moc dobře vědí, že spotřebitel chce co nejlevnější cenu. Ovšem takové zboží rozhodně nemusí být v pořádku. Dalším problémem může být takzvaná "platba předem". Obzvlášť někteří vychytralí podnikatelé si vyžádají zaplacení předem u předmětu, jejž nakonec nepošlou. Je dobré si právě přečíst obchodní podmínky e-shopu či prodejce. I takové věci řeší ESC.

V závěru besedy Ondřej Tichota odpovídá na dotazy. Jeden z nich se týká hodnocení prodejců (recenzí). Zda je dobré nakupovat u firmy, která má třeba jen 85% pozitivních hodnocení. *„Záleží na každém z nás. Pokud jsou obchodní podmínky v pořádku, tak v tom nevidím problém,"* odpověděl na závěr besedy náš host.

autor článku:
MICHAL HOLEC
třída VIII

Překvapení na jedničku

Spolu s vánočním časem přichází do naší školy i vánoční nálada - rozhlasem jsme upozorněni, že v poslední školní den před prázdninami se něco chystá. Máme si přinést hezkou ozdobičku na školní stromeček a hlavně dorazit do školy s předstihem, tedy dříve než se zvoněním, jak máme my, studenti, ve zvyku.

A tak v osudný den přicházím krátce po půl osmé k (novým) školním dveřím, kde se už tísní několik desítek studentů. Proč nejdou dál, říkám si, pověsit ozdobičku na vánoční strom přece nemůže trvat tak dlouho. Když se protlačím kousek do budovy, už vidím přes vršky hlav příčinu. Je to tady!

Překvapení! Něco, co jsem upřímně nečekal - přede mnou se rozprostírá živý betlém, a navíc složený z členů profesorského sboru. Každý, kdo prochází kolem, má v tváři emoce - směje se, diví se, nechápe, ťuká si na čelo a ptá se, kdo že je ten "červenej velbloud". Reportérovi Palachovin se nakonec podařilo vypátrat, že jde o paní profesorku Hilskou. Betlém se rozehraje pokaždé, když někdo předá andělovi ozdobu, aby ji zavěsil na školní stromeček. Stromeček se zaplňuje a betlém neustále vyhrává koledy z širokého repertoáru.

A co na celou akci říká ponocný, také známý jako profesorka Miroslava Renková? *„Řekli jsme si, že i učitelé by měli přispět k vánoční atmosféře. Při přípravách jsme se náramně bavili. Pokud se tento nápad zalíbil, mohli bychom vánoční překvapení s obměnami příští rok znovu realizovat.“*

foto: Lenka Pořízková

autor článku:
VÍT VLASÁK
třída VII

Vánoční koncert

Poslední školní předvánoční den máme zpestřen koncertem. Letošní rok je průlomový, jelikož se jedná čistě jen o pěvecká vystoupení. Po velké přestávce vcházíme do vločkami vyzdobené tělocvičny, kde se usazujeme a čekáme na začátek programu.

Do děje nás uvádí a celým koncertem následně provází Matěj Hronek a Mikuláš Misterka ze sexty, kteří nás baví zahraničními vánočními tradicemi. Jako první na řadu přicházejí španělštináři s paní profesorkou Vanessou Martinéz. Ti zpívají několik tradičních španělských koled. Poté nastupuje 3. A, jež nás doslova paralyzuje tanečním vystoupením na píseň Santa Superstar – Vánoční zázrak a bohatou výpravou. Na konci nechybí vybuchující konfety.

Z Ameriky se se sekundou a interpretací písně V lesu rodilas jolocka přesouváme do Ruska. Vzápětí nastupuje třída 1. A s třídním profesorem Dvořákem, kteří mistrně spojili tanec a hudební doprovod s písní Falling slowly. 2.B s profesorkou Šajtarovou předvádí živý betlém a celé vystoupení doprovází české koledy.

Následuje flétnový kvintet spolu se zpěvačkami Zuzkou Vlachovskou, Sárou Fišerovou a Monikou Rozinkovou se směsí koled. Zuzka Procházková nás ohromuje procítěným zpěvem skladby That's Christmas to Me a po ní navazuje třída sexta s třídní profesorkou Šimánkovou. Zpívají dvě písně, konkrétně Christmas is all around a Nikde žádnej sníh. Na kytaru je krásně doprovází Johana Karbanová.

Velkým překvapením se stává recitace básně od neznámého autora ze schránky důvěry paní profesorkou Davídkovou. Třešničkou na dortu je vystoupení třídy 2. A s třídním profesorem Šimánkem alias andělem, který obdarovává diváky. Sledujeme výstup s velkým zaujetím a poslouchame 3 vtipně upravené vánoční koledy, v nichž místo Ježíška vystupuje Karel.

Na závěr je třeba poděkovat studentské radě za zorganizování koncertu. Hudbu zajistil Vratislav Ležal ze septimy a o dekoraci se postarala paní profesorka Prajznerová se svými studenty, kteří připravili vločky a řetězy na výtvarné výchově.

autor článku:
BARBORA FIŠEROVÁ
třída VII

autor článku:
ELIŠKA TICHÁ
třída VII

Divadelní okénko

Ve čtvrtek 7. 12. 2017 jsme s Klubem mladého diváka navštívili Stavovské divadlo v centru vánoční Prahy. Zhlédli jsme činohru s názvem **Krvavá svatba**, která nás přenesla do španělského prostředí. Autorem je Federico García Lorca, jenž použil téma lásky, nenávisti, života, smrti. Klasická rovnice o dvou neznámých. Celý děj byl doplněn temperamentním zpěvem a tancem. Hra je o zamilovaném mladíkovi (Patrik Děrgl) a starostlivé matce (Taťjana Medvecká), která již kvůli nešťastné lásce ztratila manžela i staršího syna. Ti hájili svou lásku proti nepřátelskému rodu.

foto: http://www.prague.eu/cs/detail-akce/10395/krvava-svatba

Jaký osud bude provázet mladšího syna, jsme si mohli domyslet ještě před koncem představení, protože dramatickým útvarem hry je tragédie.

Navzdory nepříjemnému termínu představení, neděli 14. 1. 2018, jsme se v hojném počtu vypravili s Klubem mladého diváka na světoznámý muzikál **Ples upírů.** V režii Radka Balaše jsme se jen zlehka "poráchali" v nepoutavém až moc parodickém ději, obzvlášť v první části se divák může i nudit. Co zaujalo, byla živá choreografie doplněná pestrobarevnými kostýmy nejen vesničanů, ale hlavně plesových šatů upírů. Výprava muzikálu má velkou propracovanou taneční i pěveckou company, živý, dobře hrající orchestr, nazvučení, nasvícení, hodně pěknou jevištní pohyblivou grafiku.

V lednu jsme se v rámci hodin češtiny vydali do MKD na školní představení **Baudelaire** s Janem Potměšilem v hlavní roli. Děj se odehrává v předpeklí pro narkomany, kde dva mladší básníci Verlaine a Rimbaud posmrtně objeví své knihy hříchů. V nich čtou historii svých životů a hlavně vzpomínají na svého předchůdce a přítele Charlese Baudelaira.

Všichni tři pak společně probírají okolnosti svých životů. Hodnotí negativně hlavně své nadměrné užívání opiátů a alkoholu, přemýšlí, jak uniknout věčnému prokletí a snaží se vysvětlit duchovní a pozitivní poselství své poezie. Všichni zjistí, že vlastně jenom díky velké poezii budou žít věčně. Navzdory zajímavé látce se protagonistům nepodařilo upoutat divákovu pozornost. Častokrát neuměli text či jej zapomínali a v některých pasážích tápali.

autor článku:
VÁCLAV TRUHLAŘÍK
třída VII

Neznámý básník mezi námi

Z literárních koutků I.

Karel Hynek Mácha,
v jezeře se ráchá.
A že nedbal chladu nic,
skonal nám na zápal plic.

Zbyla po něm maminka,
Cikáni a Márinka.
Snad se vám to líbilo,
Hanko, Viléme, Jarmilo!

Z literárních koutků II.

Honzík stojí před tabulí,
dneska dostal zase kuli.
„Ty jsi hloupý, Ámosku,"
učitel se jenom culí
a vzal do ruky rákosku.

Když vzal nohy na ramena,
stala se s ním hrozná změna,
vědomosti v něm jen kvasí.
Čte a píše - občas hasí,
v Polsku zbělal jako stěna.

Pedagog a neposedí,
celý svět teď všechno dědí.
Procestoval řadu zemí
a ti moudří dávno vědí,
že klid nalezl v Nizozemí.

Z literárních koutků III.

Nechoď, Karle, proti pánům,
mnohý příklad známe.
Jak pak páni přemýšlejí:
„Kam poslati ho máme?"

Karle, máš ženu, ba i dítě,
raději běž k volům nebo k senu.
Mlč, jinak snadno odsoudí tě
a pojedeš pryč - pryč
do Brixenu.

Už v Tyrolách na čerstvém
vzduchu,

z Čechů tu sedíš jediný.
Jak moc teď lahodí tvému
sluchu
ta germánská řeč namísto
češtiny?

„Kdy vrátím se? Kdy zase?
Do Prahy, tam kde to žije?"
říkáš si, když vzpomínáš
Midase,
a veršuješ Tyrolské elegie.

Z literárních koutků IV.

Žila, byla jedna panna,
jo, to byly časy.
Vstávala vždycky časně z rána
a svoje krásné dlouhé vlasy,
dvě hodiny česala si.

Jednoho týdne, na mou věru,
za amantem zajela si
zašpásovat až k jezeru.
Samá sranda, samé špásy,
než se dítě na svět hlásí.

Svatební košili ušila,

krásně hebká a bělená.
Však později do muže bušila,
když dcera jménem Elena
byla celá zelená.

Hnedka píše pohlednici
dámě, s níž se nestýká.
Zavolala Polednici:
„Pojď, vem si ji - zlostníka,
ať už se mě netýká!"

U soudu se hájí bídně:
„Že já blbá u jezera,
vždycky tak jednou týdně
spala s tím, z nějž z půlky je
dcera
a tvářil se tak vlídně."

Na Štědrý den děkuje se.
Vodník: „Dík za Polednici."
Polednice usměje se:
„Já děkuji za vodnici."
Matka: „Dík za šibenici."
Dcera: „Díky za kytici."

Neznámý autor

Hvězdná noc

Hned po vánočních prázdninách se konal maturitní ples třídy 4. B. Ze všech návštěvníků ještě vyzařovala vánoční nálada, a možná proto byli v Kralupech hojně zastoupeni jak žáci, tak i kantoři. Po vstupu do vyzdobeného sálu Hvězdná noc třídy 4. B mohla začít.

Nástup maturantů byl propracován do nejmenších detailů. Kdo zaujme na první pohled, je maturantka oblečena v pánském stylu. Dobrý nápad, pánský styl je opět v kurzu, pomyslí si divák. Jana v obleku je prostě perfektní. Originální řešení nástupu, když je ve třídě nedostatek kluků. Vzápětí je

pánský outfit nahrazen princeznovskými šaty a dochází na červený koberec, po němž si maturanti a maturantky postupně přicházejí pro šerpy a růže. Od moderátora Kamila Bílského se dozvídáme, kdo ze 4. B má rád hudbu, kdo rád tancuje, kdo jen lenoší, čte, učí se a kdo má jaké ambice a komu nejde matika.

Po oficiálních proslovech pobaví publikum i třídní profesor Zdeněk Tošnar, který vzpomíná na neobvyklou omluvenku nepřítomnosti jedné studentky: „Prosím, omluvte ji z první hodiny, utekl jí kůň!"

Po tanci maturantů s rodiči a s profesory dostávají šanci ostatní a zábava je v plném proudu.

Proč by také nebyla, když se o hudební doprovod stará kapela Formati. V programu zaujme workoutová skupina Tomáše Vágnera. (Přiznejme si, milé dámy, které z nás by nelahodilo podívat se na vyrýsovaná těla mladých mužů!) Barmanská show baví zejména studentky, které si nakonec mohou vypít míchané drinky. (Ještěže my ostatní máme co pít.) Na řadu přicházejí dražby! Kristýna Roháčková do jedné věnuje portrét Audrey Hepburnové. Po napínavé přetahované si obraz najde svou novou majitelku. A co kance? Toho byste vydražit nechtěli? Ale ano, taktéž po chvíli putuje divočák ke svému majiteli. My přítomní mu nezávidíme. Mít v plném sále na starosti mrtvé prase, to si vyžaduje velkou odvahu. A tu pán má!

Po odšerpování se čeká finále večera. A je to mazec! Hvězda střídá hvězdu. Freddie Mercury s písní I want to break free je prostě dokonalý, Michael Jackson s měsíční chůzí také a Rocky dostává nakládačku, nebo ne? V rytmu mamba se na parketu odehrává Hříšný tanec. A též dochází i na nesmrtelný rock'n roll. A je tu finále. Alisa nás a cappella ohromuje svým zpěvem, k němuž se sborově přidá celá 4. B. Ples vrcholí!

(dr)

Střípky

V německém pořadu Heute in Europa se objevili i naši studenti. Byla odvysílána reportáž natočená u nás ve škole o projektu Do Německa na zkušenou.

11. 1. 2018 proběhlo slavnostní zahájení výstavy Studenti gymnázia - střípky z VV, výtvarných a fotografických prací našich studentů vedených Mgr. Dagmar Rakovou Prajznerovou. K příjemné atmosféře velkou měrou přispěly studentky Adéla Walterová a Lucie Sehnoutková ze 4. A, které přednesly báseň, a pěvecký sbor školy pod vedením Mgr. Zdeňka Tošnara a PaedDr. Martiny Nejedlé.

Školní jídelna od ledna 2018 prodává obědy přes ulici. Jeden oběd stojí 60 Kč a je k vyzvednutí v době od 11:00 do 14:00. Více informací můžete získat u vedoucího školní jídelny Jana Douděry.

V novém roce již můžeme vstoupit do našeho gymnázia vstupními dveřmi. Od 8 do 16 h je vstup umožněn pouze za pomoci fungujícího čipu.

Rok 2017 úspěšně uzavřel Daniel Mencl postupem do celostátního finále Logické olympiády, konající se 27. listopadu v Míčovně Pražského hradu, kde obsadil 43. místo.

V pondělí 27. listopadu studenti francouzštiny 3. a 4. ročníků navštívili Selesiánské divadlo, kde zhlédli představení Notre Dame de Paris zpracované podle stejnojmenného románu Victora Huga.

V hale našeho gymnázia se 16. 11. pořádal florbalový turnaj středních škol s názvem Florbal Challenge, ve kterém domácí tým vybojoval 4. místo.

13. listopadu se prima s paní prof. Špačkovou seznámila s knihou O chlapci, který se nestal číslem sepsanou podle skutečných událostí z dob holocaustu.

17. října se prima zúčastnila společně s paní profesorkou Dvořákovou vzdělávacího projektu Kyberprostor včera a dnes v Regionálním muzeu na Mělníku pořádaného ve spolupráci s Městskou policií. O týden později se jí zúčastnila i třída sekunda.

Evropská komise pořádá každoročně překladatelskou soutěž Juvenes Translatores, do které se zapojili i studenti našeho gymnázia.

V okresním kole ve volejbalu pořádaném v Neratovicích se tým ve složení **Anežka Neprašová, Adéla Nováková, Anna Machová, Marie Machová, Anna Misterková, Johana Karbanová, Julie Šlamborová, Kristýna Šamanová** umístil na 2. místě.

autor článku:
MARKÉTA VLKOVÁ
třída VII

autor článku:
MIRIAM DIOPOVÁ
třída VII

Ze studentské rady

foto: Studentské volby. D. Dvořáková

Studentská rada se schází každé první úterý v měsíci. Radu řídí její předsedkyně Karolina Helemiková. Účastní se jí zástupci všech tříd na gymnáziu. Zde uvádíme zkrácené záznamy z posledních třech schůzek.

Bylo připomenuto, že rodiče (a nejen ti) mohou poskytnout škole sponzorský dar, za který by byly pořízeny třeba pomůcky na tělesnou výchovu.

Bylo navrženo, že se na automaty v místě bývalého bufetu umístí čtečka čipů, které by se daly nabít libovolnou částkou, a studenti by si pak svačiny či nápoje kupovali pomocí nich.

Na základě ankety na Bakalářích paní ředitelka zapojila naše gymnázium do akce Mléko do škol. Ta spočívá v tom, že bude do školy dvakrát měsíčně dovezeno neochucené mléko v krabičce pro každého studenta. Z důvodu velkého zájmu ze strany škol k tomu však dojde až v příštím školním roce.

Řešilo se zdravení mezi studenty a profesory.

Byla zmíněna organizace Milý Ježíšku, která zveřejňuje vánoční přání dětí z dětských domovů nebo sociálně slabých rodin. Každý si zde může jakékoli z těchto dětí vybrat a jeho přání mu splnit.

Studentská rada má nový oficiální e-mail: studentska.rada@gjp-me.cz, kam studenti mohou posílat své návrhy a připomínky. Přístup k němu budou mít předsedkyně Karolina Helemiková ze sexty rady a p. prof. Dvořáková.

Padl návrh na účast naší školy ve sportovní události Středoškolský atletický pohár. Zapojit se může 24 studentů – 12 dívek a 12 chlapců – z vyššího gymnázia. Bližší informace poskytne Karolína Blechová z kvinty.

Padl návrh na pořízení nové síťky na ping – pong a na zvýšení počtu táců v jídelně. Bylo odpovězeno, že se vše postupně dokoupí.

Zástupci tříd do příští SR oznámí, zda bude mít jejich třída zájem o ročenku či nikoli. Pokud by o ročenky zájem byl, musel by se sestavit nový ročenkový tým.

Zavedení čipů na automaty je zatím v jednání.

Je možnost přihlásit se do Středoškolské unie. Bližší informace podá Barbora Nová (VII.) nebo Kristýna Klemanová (VIII.)

Byl zhodnocen Vánoční koncert. Třídy, které měly na starost některou část jeho organizace, budou mít tu samou funkci i v příštím školním roce.

Padl dotaz na volitelné předměty. Paní ředitelka odpověděla, že seznam volitelných předmětů do všech ročníků bude zveřejněn jako obvykle po ukončení maturitních zkoušek.

Projekt nového posezení ve výklenku u chemie se podařilo úspěšně zrealizovat. Čeká se na doplnění podsedáků.

Dne 25. 01. se uskuteční Ponožkový den. Organizace se ujaly třídy sekunda a 1.B, fotografovat bude Anežka Fousková ze 4.A. Soutěžit o nejlepší ponožky se nebude.

Instalace nových vstupních dveří proběhla úspěšně. Od pondělí 08. 01. již funguje i vstupní systém na čipy, který bude v provozu vždy od 8:00 do 16:00. Po 16. hodině do školy již nebude umožněn přístup. Čipy jsou aktivní jen po dobu

foto: Studentské prezidentské volby. D. Dvořáková

studia na gymnáziu.

Vstup do chodby u učebny hudební výchovy je bez pedagogického dozoru zakázán!

Před Vánoci došlo u jídelny ke krádeži bot, proto paní ředitelka apeluje na všechny studenty, aby si na své věci dávali pozor a ukládali je do svých uzamykatelných skříněk.

Od 09. 01. visí na nástěnce u ředitelny rozpis činností všech tříd na Den Jana Palacha. Tento projektový den se bude opakovat každý rok, přičemž program se bude měnit.

Až do odvolání bude školní jídelna vydávat pouze dva obědy. Případné připomínky k pokrmům mají studenti řešit přímo u okénka s kuchařkami nebo s vedoucím kuchyně. Do 05. 02. lze na e-mail SR posílat možné návrhy, co by se mohlo v jídelně zlepšit.

Lucie Veselá, 3. A

Palachoviny slaví republikový úspěch

foto: T. Drápalová

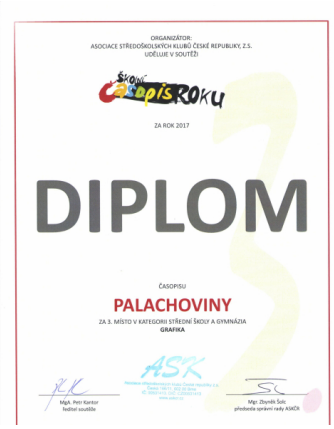

foto: T. Drápalová

V celorepublikové soutěži Školní časopis roku 2017 se Palachoviny umístily na 3. příčce v grafice. Z 22 středoškolských časopisů získaly 9. místo v kategorii obsah. Republikovému finále předcházelo krajské kolo, ve kterém byly Palachoviny první v grafice a druhé v obsahu.

Tereza Drápalová

Kalendář

Co nás čeká další čtvrtletí?

Po jarních prázdninách určitě SOČ, tedy přehlídka odborných prací. S čím nás letos čtvrťáci překvapí? Budeme mít úspěch i v krajském a republikovém kole? Na to si musíme počkat. Doufejme, že práce budou stejně kvalitní jako v předešlých letech.

Po velikonočních prázdninách maturanty čeká písemná práce z češtiny a nově příchozí žáky přijímací zkoušky.

Také nezapomeňme na další z projektových dnů, Den Země. Kam se vypravíme? Co bude naším ekologickým posláním? To se brzy dozvíte. Autorkou projektu je Mgr. Lenka Pořízková a biologická sekce.

Olympiády a různé soutěže v druhém pololetí vrcholí. Máme se zase na co těšit!

Tiráž

Školní časopis **Palachoviny vychází čtvrtletně.** Tvoří ho studenti septimy v předmětu mediální výchova pod vedením **Terezy Drápalové Šajtarové.**

Hlavními redaktory a editory jsou **Michal Holec, Vojtěch Zlesák a Petr Lelek** ze septimy.

Autorem loga je **Matěj Šlajs ze 4. A.**

Vedení časopisu děkuje SRPŠ při Gymnáziu Jana Palacha za finanční podporu, bez které by časopis nemohl vycházet.